

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Rezka a soudců JUDr. Ladislava Pavlíčka a Mgr. Milana Zavrtálka ve věci žalobce **Karla BXXXXX, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, zastoupeného Mgr. Lenkou Mitáčkovou, advokátkou, se sídlem Zlín, Osvoboditelů 91**, proti žalované **Blaženě ChXXXXX, narozené XXXXX, bytem XXXXX, o zaplacení částky 500.000 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 14. 6. 2013, č. j. 11 C 440/2009-259

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně **se mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 405.600,- Kč s 9,25 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, s 8,50 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, se 7,75 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, se 7,50 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, se 7,05 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2013 do 28. 2. 2014 a dále za dobu od 1. 3. 2014 do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí do šesti měsíců od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 124.744,15 Kč do šesti měsíců od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Lenky Mitáčkové.

III. Ve vztahu k žalobci **se** České republice náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů **nepřiznává**.

IV. Žalovaná **je povinna** nahradit České republice náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 2.716,15 Kč do šesti měsíců od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Kroměříži.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 14. 6. 2013, č. j. 11 C 440/2009-259, byla žaloba, kterou se žalobce domáhal stanovení povinnosti žalované zaplatit mu částku 405.600 Kč se zákonnými úroky z prodlení od 1. 1. 2009 do zaplacení, zamítnuta (I.) s tím, že žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává (II.) a žalobce byl zavázán zaplatit České republice na náhradě nákladů řízení částku 1.392 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Kroměříži (III.).

Proti tomuto rozsudku podal dne 26. 8. 2013 v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) odvolání žalobce. Namítal, že částku 500.000 Kč poskytl žalované jako půjčku a tyto peníze jí nedaroval. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně změnil a žalobě vyhověl.

Žalovaná ve vyjádření s odvoláním nesouhlasila, namítala, že jí žalobce částku 500.000 Kč daroval a navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud odvolací, věc projednal podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (čl. II bod 2 zákona č. 293/2013 Sb.).

Odvolací soud poté, co zjistil, že je uplatněn zákonný odvolací důvod (§ 205 odst. 2 písm. d/, e/, g/ o. s. ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející (§ 212a odst. 1 a 5 o. s. ř.), zopakoval dokazování výzvou ze dne 18. 12. 2008, výsledkem svědků ing. Libora JXXXXX, Anny TXXXXX, Aleše PXXXXX, Dagmar PXXXXX, Martiny ČXXXXX, výsledkem obou účastníků a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Ve věci se jedná o vydání bezdůvodného obohacení. Vycházejí z § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud odvolací, posuzoval uplatněné nároky žalobce proti žalované podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen "občanský zákoník").

Soud I. stupně správně zjistil, že žalobce jako prodávající prodal Tomáši NXXXXX jako kupujícímu na základě kupní smlouvy ze dne 14. 8. 2008 s vkladem práva zapsaným

v katastru nemovitostí dne 19. 10. 2007 bytovou jednotku č. XXXXX umístěnou v domě č. p. XXXXX na pozemku parc. č. St. XXXX se spoluvlastnickým podílem 30/3550 na společných částech domu a pozemku v katastrálním území XXXXX za kupní cenu 580.000 Kč. Kupní cena byla v souladu s kupní smlouvou zaplacená dne 27. 9. 2007 co do výše 80.000 Kč na účet žalobce č. XXXXX, dne 27. 9. 2007 co do výše 200.000 Kč na účet žalované č. XXXXX a dne 3. 10. 2007 co do výše 300.000 Kč na účet žalované č. XXXXX. Soud I. stupně dále správně zjistil, že v návaznosti na smlouvu o budoucí smlouvě kupní týkající se budoucího převodu vlastnických práv k bytové jednotce ze dne 29. 11. 2007 uzavřené mezi společností Stav consult, s.r.o. jako budoucím prodávajícím a žalobcem a žalovanou jako budoucími kupujícími poté, co žalobce na základě prohlášení ze dne 30. 6. 2008 souhlasil s převodem podle smlouvy o budoucí smlouvě kupní pouze na žalovanou, společnost Stav consult, s.r.o. jako prodávající prodala žalované jako kupující na základě smlouvy o převodu vlastnických práv k bytové jednotce ze dne 30. 6. 2008 s vkladem práva zapsaným v katastru nemovitostí dne 8. 7. 2008 bytovou jednotku č. XXXXX umístěnou v domě č. p. XXXXX na pozemku parc. č. XXXXX se spoluvlastnickým podílem 4455/186377 na společných částech domu, pozemku parc. č. XXXXX a souvisejícího pozemku parc. č. XXXXX v katastrálním území XXXXX. Kupní cena byla zaplacená na účet společnosti Stav consult, s.r.o. č. XXXXX co do výše 352.000 Kč z účtu žalované dne 13. 12. 2007 a co do výše 500.000 Kč z úvěru žalované dne 21. 12. 2007.

Předmětem sporu je zaplacení částky 500.000 Kč, kterou uplatňuje žalobce k zaplacení po žalované spolu s příslušenstvím. Pokud žalobce tvrdil, že poskytl žalované částku 500.000,- Kč jako půjčku, pak žalovaná toto tvrzení popírala. Pokud žalovaná tvrdila, že žalobce poskytl žalované částku 500.000 Kč jako dar, pak žalobce toto tvrzení popíral. Soud I. stupně se vznikem a obsahem jednak žalobcem tvrzené smlouvy o půjčce a jednak žalovanou tvrzené darovací smlouvy nezabýval a v důsledku toho dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům.

Odvolací soud se nejprve zabýval tvrzením žalobce, že žalobce poskytl žalované částku 500.000 Kč jako půjčku smlouvou o půjčce podle § 657 občanského zákoníku. Protože tak neučinil soud I. stupně, vyzval odvolací soud podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. žalobce, nechť tvrdí, kdy uzavřel se žalovanou smlouvu o půjčce částky 500.000 Kč, v jaké formě byla smlouva o půjčce uzavřena a jaký byl obsah smlouvy o půjčce, ke svým tvrzením označí důkazy, jinak neunese břemeno tvrzení, resp. břemeno důkazu, což bude mít za následek, že existence půjčky nebude zjištěna a prokázána. K tomu žalobce uvedl, že nadále netvrdí, že uzavřel se žalovanou smlouvu o půjčce a poskytl žalované částku 500.000 Kč jako půjčku, ale tuto částku poskytl žalované bez právního důvodu. Za tohoto stavu odvolací soud uzavřel, že žalobce neunesl břemeno tvrzení, že uzavřel se žalovanou smlouvu o půjčce, na základě které poskytl žalované půjčku 500.000 Kč.

Odvolací soud se poté zabýval tvrzením žalované, že žalobce poskytl žalované částku 500.000 Kč jako dar darovací smlouvou podle § 628 občanského zákoníku. Protože tak neučinil soud I. stupně, vyzval odvolací soud podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. žalovanou, nechť tvrdí, kdy žalobce uzavřel se žalovanou darovací smlouvu, na základě které žalobce daroval žalované částku 500.000,- Kč, v jaké formě byla darovací smlouva uzavřena, jaký byl obsah darovací smlouvy, ke svým tvrzením označí důkazy, jinak neunese břemeno tvrzení, resp.

břemeno důkazu, což může mít za následek neúspěch ve věci. K tomu žalovaná uvedla, že darovací smlouva byla uzavřena v ústní formě a žalobce řekl, že má žalovanou rád a že to dělá pro ni. K přímému dotazu, jaký byl obsah právního úkonu žalobce a k čemu se žalobce zavázal, žalovaná uvedla, že žalovaný se k ničemu nezavázal. Za tohoto stavu odvolací soud uzavřel, že žalovaná neunesla břemeno tvrzení, že žalobce uzavřel se žalovanou darovací smlouvu, na základě které poskytl žalované darem částku 500.000 Kč.

Existenci darovací smlouvy neprokazovali ani svědci ing. Libor JXXXXX, Anna TXXXXX, Aleš PXXXXX, Dagmar PXXXXX a Martina ČXXXXX poté, co odvolací soud zopakoval dokazování jejich výsledkem.

Svědék ing. Libor JXXXXX, insolvenční správce, podle své výpovědi nebyl přítomen žádnému jednání mezi žalobcem a žalovanou ohledně darovací smlouvy a nebylo mu známo, že by žalobce a žalovaná uzavřeli nějakou darovací smlouvu.

Svědkyně Anna TXXXXX, kamarádka žalované, podle své výpovědi nebyla přítomna žádnému jednání o darovací smlouvě mezi účastníky a pouze asi před třemi lety jí žalovaná řekla, že žalobce ji má rád a že jí z lásky daruje na byt asi 500.000 Kč.

Svědék Aleš PXXXXX, synovec žalované, podle své výpovědi nebyl přítomen žádnému jednání o darovací smlouvě mezi žalobcem a žalovanou a v tomto směru nebyl ani nikým informován.

Svědkyně Dagmar PXXXXX, sestra žalované, podle své výpovědi nebyla přítomna žádnému jednání o darovací smlouvě mezi žalobcem a žalovanou a nebylo jí známo nic o obsahu nějaké darovací smlouvy mezi účastníky. Žalovaná jí jednou řekla, že dostala od žalobce darem peníze na byt v Hulíně s tím, že v něm budou bydlet. O jakou částku se jednalo, nevěděla. S tím, aby byt v Hulíně byl napsán pouze na žalovanou, přišla za žalovanou ona. Žalobce byl v dluhích a pokud by byt koupili spolu, bylo by nebezpečí exekuce toho bytu.

Svědkyně Martina ČXXXXX, bývalá zaměstnankyně Realitní společnosti ZVONEK, s.r.o., podle své výpovědi jednala s oběma účastníky v souvislosti s prodejem bytu v Hulíně a vzhledem k tomu, že smlouva o kupní smlouvě budoucí byla napsána na oba účastníky a oba účastníci projevili zájem, aby byt v Hulíně byl převeden pouze na žalovanou, bylo sepsáno prohlášení žalobce v tomto směru. V této souvislosti účastníci řekli, že žalobce má dluhy, a proto se domluvili, že byt v Hulíně bude převeden pouze na žalovanou. Žalovaná mluvila o tom, že až žalobce nebude mít dluhy, převede na něho část bytu.

Svědci ing. Libor JXXXXX, Aleš PXXXXX a Martina ČXXXXX o žádném daru žalobce žalované nebyli ani informováni, svědkyně Anna TXXXXX mluvila o finančním daru žalobce žalované pouze podle informace žalované z doby, kdy již probíhalo toto soudní řízení (před třemi lety) navíc v budoucím čase (že žalobce ji má rád a že jí z lásky daruje na byt asi 500.000 Kč). V té době již přítom žalobce v rámci tohoto řízení uplatňoval po žalované zaplacení částky 500.000 Kč a se žalovanou v bytě nebydlel, protože ho z bytu vykázala. Tato svědkyně věrohodně existenci finančního daru žalobce žalované neprokazuje.

Stejně tak existenci finančního daru žalobce žalované neprokazuje svědkyně Dagmar PXXXXX, které není znám obsah darovací smlouvy, o které se jí zmínila žalovaná v souvislosti s koupí bytu, ohledně kterého navíc doporučila žalované, aby byl převeden pouze na žalovanou, protože žalobce byl v dlužích a pokud by byt koupili spolu, bylo by nebezpečí exekuce bytu. Existenci finančního daru žalobce žalované v souvislosti s převodem bytu vyvrací i výpověď svědkyně Martiny ČXXXXX, která s oběma účastníky jako zaměstnankyně Realitní společnosti ZVONEK, s.r.o. jednala a která v souvislosti s tím, že byt byl převáděn pouze na žalovanou, uvedla, že účastníci řekli, že žalobce má dluhy, a proto se domluvili, že byt v Hulíně bude převeden pouze na žalovanou a žalovaná mluvila o tom, že až žalobce nebude mít dluhy, převede na něho část bytu. V tomto směru vypovídali žalobce i žalovaná jako účastníci řízení.

S ohledem na shora uvedená skutková zjištění lze uzavřít, že žalobce poskytl žalované částku celkem 500.000,- Kč plněním bez právního důvodu, protože mezi nimi neexistoval žádný smluvní vztah, na základě kterého žalobce poskytl žalované částku celkem 500.000 Kč.

Podle § 451 odst. 1 občanského zákoníku kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat.

Podle § 451 odst. 2 občanského zákoníku bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Podle § 456 občanského zákoníku předmět bezdůvodného obohacení se musí vydat tomu, na jehož úkor byl získán. Nelze-li toho, na jehož úkor byl získán, zjistit, musí se vydat státu.

Podle § 458 odst. 1 občanského zákoníku musí být vydáno vše, co bylo nabyto bezdůvodným obohacením. Není-li to dobře možné, zejména proto, že obohacení záleželo ve výkonech, musí být poskytnuta peněžitá náhrada.

Protože žalobce poskytl žalované částku celkem 500.000,- Kč plněním bez právního důvodu, žalovaná se na úkor žalobce bezdůvodně obohatila o částku 500.000 Kč. Žalobce uplatňuje po žalované po částečném zpětvzetí žaloby vydání bezdůvodného obohacení ve výši 405.600 Kč. Žalovaná je povinna žalobci toto bezdůvodné obohacení ve výši 405.600 Kč vydat (§ 451 odst. 1, 2, § 456 věta první a § 458 odst. 1 věta první občanského zákoníku).

Z výzvy ze dne 18. 12. 2008 odvolací soud zjistil, že žalobce touto výzvou vyzval žalovanou k zaplacení částky 500.000 Kč do 31. 12. 2008. Žalovaná potvrdila, že tato výzva jí byla doručena okolo vánoc 2008. Žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 500.000 Kč na tuto výzvu do 31. 12. 2008 a následující den od 1. 1. 2009 se dostala do prodlení se zaplacením této částky (§ 563 a § 517 odst. 1 věta první občanského zákoníku). Žalobci vznikl vedle nároku na zaplacení uplatněné částky 405.600 Kč nárok na zaplacení úroků z prodlení z této uplatněné částky podle § 517 odst. 2 občanského zákoníku ve výši podle § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2010.

Odvolací soud proto podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 405.600,- Kč s 9,25 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2009, s 8,50 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2009, s 8 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2010 do 30. 6. 2010, se 7,75 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2012, se 7,50 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012, se 7,05 % p.a. úrokem z prodlení za dobu od 1. 1. 2013 do 28. 2. 2014 a dále za dobu od 1. 3. 2014 do zaplacení s ročním úrokem ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a výše limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace České národní banky, vyhlášené ve Věstníku České národní banky a platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí ve lhůtě k plnění podle § 160 odst. 1 o. s. ř. s přihlédnutím k výši přisouzené částky s příslušenstvím v přiměřené delší lhůtě potřebné pro zajištění přisouzené částky s příslušenstvím k zaplacení do šesti měsíců od právní moci rozsudku.

Vzhledem ke změně rozhodnutí soudu I. stupně odvolací soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů podle § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. Žalobce podle žaloby uplatňoval po žalované zaplacení částky 500.000 Kč s příslušenstvím, v průběhu řízení částečným zpětvzetím žaloby ohledně částky 94.400 Kč s příslušenstvím zavinil zastavení řízení v rozsahu 18,88 % a poté byl ve věci úspěšný co do částky 405.600 Kč v rozsahu 81,12 %, a proto mu náleží ve smyslu § 224 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 2 o. s. ř. a § 146 odst. 2 větou první o. s. ř. poměrná část nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 62,24 %. Z obsahu spisu nevyplývají důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nemusí soud žalobci výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat podle § 150 o. s. ř.

Vzhledem k tomu, že nálezem Ústavního soudu České republiky ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl ÚS 25/12, byla zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších vyhlášek, dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů (7. 5. 2011), odvolací soud přiznal mimosmluvní odměnu za zastupování advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

Účelně vynaložené náklady řízení žalobce činily v souvislosti se zastupováním advokátem vycházejí z předmětu sporu zaplacení částky 500.000 Kč za převzetí a přípravu zastoupení ze dne 25. 9. 2009, seps žaloby ze dne 25. 9. 2009, účast u jednání dne 13. 4. 2010, dne 1. 6. 2010 a dne 13. 6. 2010 (§ 11 odst. 1 písm. a/, d/, g/ advokátního tarifu) při sazbě mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 10.300 Kč (§ 7 bod 6 advokátního tarifu), za pět úkonů právní služby pak 5 x 10.300 Kč, k tomu na náhradě hotových výdajů za pět úkonů právní služby 5 x 300 Kč režijní paušál (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), dále v souvislosti se zastupováním advokátem vycházejí z předmětu sporu zaplacení částky 405.600 Kč za seps odvolání ze dne 3. 9. 2010, účast u jednání dne 10. 4. 2012, dne 24. 5. 2012, dne 10. 7. 2012, dne 23. 10. 2012, dne 29. 11. 2012, účast

u výsledku svědka mimo jednání dne 8. 2. 2013, účast u jednání dne 6. 6. 2013, sepis odvolání ze dne 26. 8. 2013, účast u jednání dne 30. 1. 2014 a dne 27. 2. 2014 (§ 11 odst. 1 písm. d/, g/, k/ advokátního tarifu) při sazbě mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 9.940 Kč (§ 7 bod 6 advokátního tarifu), za 11 úkonů právní služby pak 11 x 9.940 Kč, k tomu na náhradě hotových výdajů za jedenáct úkonů právní služby 11 x 300 Kč režijní paušál (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), zvýšené o daň z přidané hodnoty 21 % 34.784,40 Kč (§ 137 odst. 1, 3 o. s. ř. s poukazem na § 47 odst. 1 písm. a/ zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů). Náklady řízení žalobce před soudy obou stupňů činily celkem 200.424,40 Kč. Poměrná část nákladů řízení před soudy obou stupňů 62,24 % činí 124.744,15 Kč. Odvolací soud proto závázal žalovanou, aby nahradila žalobci náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 124.744,15 Kč ve lhůtě k plnění podle § 160 odst. 1 o. s. ř. již z výše uvedených stejných důvodů do šesti měsíců od právní moci rozsudku a podle § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Lenky Mitáčkové.

České republice vznikly náklady řízení v souvislosti se svědeckým vyplaceným ze státních prostředků svědkům Dagmar PXXXXX a Martině ČXXXXX ve výši celkem 3.348,32 Kč. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Žalobce byl osvobozen od soudních poplatků usnesením soudu I. stupně ze dne 2. 11. 2009, č. j. 11 C 440/2009-22, které nabylo právní moci dne 5. 11. 2009. Odvolací soud proto rozhodl, že ve vztahu k žalobci se České republice náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznává. U žalované nejsou vycházejí z obsahu spisu předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Česká republika má proto podle výsledků řízení právo na náhradu nákladů řízení proti žalované ve výši 81,12 % v částce 2.716,15 Kč. Odvolací soud proto rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit České republice náklady řízení před soudy obou stupňů ve výši 2.716,15 Kč ve lhůtě k plnění podle § 160 odst. 1 o. s. ř. již z výše uvedených stejných důvodů do šesti měsíců od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Kroměříži.

Žalobce byl osvobozen od soudních poplatků usnesením soudu I. stupně ze dne 2. 11. 2009, č. j. 11 C 440/2009-22, které nabylo právní moci dne 5. 11. 2009. Soud I. stupně proto neopomene rozhodnout o povinnosti žalované k zaplacení soudního poplatku za řízení a za odvolání (§ 2 odst. 3 věta první a § 3 odst. 1, 2, 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzená jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Kroměříži.

Nebude-li ve stanovené lhůtě splněna povinnost rozsudkem uložená, lze se domáhat výkonu rozhodnutí.

Ve Zlíně dne 28. února 2014

JUDr. Jiří Rezek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Štecová